

FOC NOU

AL SERVEI DE CATALUNYA

REDACCIO i ADMINISTRACIO : Carrer de Metz, 48

TOLOSA DEL LLENGUADOC

EDITORIAL

EL CAMI de la unio catalana

El president de Catalunya en la seva magnifica allocucio als catalans d'aci i de fora d'aci anunciant-los la formacio del Consell Nacional de Catalunya, assenyala en un llenguatge senzill i vibrant alhora el veritable camí de la unio catalana.

Nosaltres hem demanat a les forces democràtiques i organitzacions sindicals catalanes la formacio d'un Bloc Nacional que sigui l'exponent fidel i autèntic de la voluntat d'unio dels catalans. Era el nostre desig, avui, d'insistir prop de tots per tal que el nostre prec no restés lletra morta en els lliris vagues d'un projectisme purament verbal.

Perquè l'hora és greu i no es pot perdre més temps en intercanvis literaris, manifestos i programes inoperants. Els catalans de França, els catalans de Londres, els d'Amèrica, els de tot arreu, comptant-hi en lloc preferent els de casa nostra, volen aquest front català que parli al nostre poble un llenguatge nou amb accents de sinceritat, de franquesa, de veritat, amb ecos de penediment pels errors d'antany i propòsits fermíssims de renovacio total, absoluta, en la politica nacional.

Cal constituir una força politica catalana que mereixi el respecte en l'exili no solament de les autoritats aliades sino de totes les forces espanyoles constituïdes a per constituir. Car aquest respecte irradiarà de seguida un prestigi que passarà la frontera i produirà una onada d'optimisme en aquestes masses catalanes que esperen la Catalunya nova de la post-guerra democràtica i un efecte desmoralitzador i corrosiu prop dels enemics de Catalunya i de la Republica que ja comencen de cercar la manera menys incomoda de morir.

FOC NOU insisteix en la urgència d'aquesta tasca i recolta avui la seva tesi en les paraules del president Iria a tots els catalans. No les oblidem : « A fi que el Consell Nacional estigui format per homes de tots els sectors democràtics i nacionals i representi així la unitat de Catalunya he decidit ampliar-lo... » Tots els sectors democràtics i nacionals. Entesos. Ja estem contents. No volen pas res més. Els partits i organitzacions obreres catalanes que tinguin una representacio oficial en el Consell accepten, en conseqüència, el Bloc Nacio.al que espera el poble de Catalunya. Tenim, doncs, el camí segur, drezer, de la renovacio de la patria. No el perdem. FOC NOU amb la claror de la seva flama, guiarà els catalans de l'exili vers aquesta fita de veritat i de salvacio.

CAMINS DE DAMASC

PENSA EN SANT PAU !
RÉCORDA'T DELS SANJURJO !

RADIO AMÉRICA

Ràdio Amèrica en la seva emissio en llengua espanyola del dia 11 d'octubre, comunica :
« Al prendre possessio del seu càrrec, el President de la República d' Cuba ha fet avinent que havia proposat el trencament de les relacions diplomàtiques del seu país amb el Govern del General Franco. Tots els partits cubans, inclos els

la proposicio del President de la Republica.
» En les sessions, que tingueren lloc per tal d'eleger el President foren rebuts amb el títol de « Diplomàtics Espanyols » els membres de la « Junta Espanyola de Liberacio » senyors Diego Martinez Barrios ; Mivar d'Albornoz, Antoni M. Sberri i Indaleci Prieto.

Intervius de « FOC NOU »

Lluís Nicolau d'Olwer ens diu...

Que s'ha de restablir la legalitat republicana a Espanya i els Estatuts autonòmics tot i creure que es pot anar més enllà. Creu que els catalans no hem d'estar dispersos i explica les raons par les quals no s'ha adherit a U. N. E.

Presentar als nostres lectors un català il·lustre de la talla de Lluís Nicolau d'Olwer seria ofendre'ls. Els amics de Foc Nou el coneixen de sobres. Molts, però, no saben el calvari i les proves a què estat sotmès durant l'època de persecucio col·laboracionista i nazi. Més d'un any empresonat en una cella de dret comu a la presa de Vichy, i agafat per la Gestapo després i reclòs a la preso de Fresnes diversos mesos.

Els sacrificis soferts per l'ideal compten en la vida dels homes i ens plau avui, en l'aurora d'aquesta llibertat francesa que ens obre horitzons d'esperances, saïdar el nostre il·lustre amic adreçar li el testimoni de la nostra amistat i de la nostra simpatia.

Ara bé, Foc Nou rebé ara fa unes setmanes diverses lletres de lectors i subscriptors de la primera hora preguntant-nos si era cert que el president d'Accio Catalana Republicana s'havia adherit a l'organitzacio politica anomenada « Union Nacional Espanola ». Nosaltres no podiem contestar-los de seguida per la senzillra raó que el senyor Nicolau d'Olwer es troba a Paris i fins fa poc varem restar incomunicats amb la capital de França.

Tanmateix, la nova a què felen referència els nostres comunicants sortí de l'esfera imprecisa i confusa dels xafardeigs de café per prendre un caràcter oficial en ésser anunciada, amb tots els honors, per la premsa afecta a l'organitzacio politica a què hem l'ubit abans. Poc d'es després es reprenien, en part, les comunicacions postals amb Paris i podiem adreçar pe, escrit al senyor Nicolau d'Olwer les preguntes següents amb l'interés periodistic d'informar objectivament i imparcialment els nostres lectors :

— Quina és la vostra opinio respecte de les agrupacions comités i aliances que funcionen a França ?

— Quina creieu que ha d'ésser l'actitut dels catalans en l'hora present ?

— Com veieu la solucio del problema nacional català ?

— Es cert que heu adherit a l'organitzacio dita d'U.N.E. ? Heu's aci les respostos del senyor Nicolau d'Olwer :

— En l'estat d'incomunicacio a què ens trobem reduïts els refugiats a França — incomunicacio amb Anglaterra i amb Amèrica, incomunicacio amb el nostre país, incomunicacio adhuc entre nosaltres — tot el que feu ara és provisional i si no és util a la fi que perseguim, cal almenys que no li sigui contrari. Per això crec que hem d'evitar actuacions que potser en perjudicarien o en comprometrien d'altres que ignorem.

— Cabem, això sí, declaracions de principi, que poden reduir-se potser a la formula de tornada a la legalitat republicana, contra la qual van alçar-se els militars l'any 1936, és dir el restabliment de la Constitucio i dels Estatuts. Tanmateix, ni la Constitucio ni els Estatuts no son intangibles. I en ells mateixos duen la possibilitat de reforma. Llençar-ho, però, tot per la borda, amb la pretensio de trobar en el caos d'unos noves Constituents solucions millors, seria molt arriscat. No es tracta únicament d'enderrocar Franco, sino de restablir la Republica i l'autonomia !

— Si hem d'arribar a una solucio del nostre plet nacional i a una solucio republicana del problema espanyol, es indispensable que tant els catalans com els espanyols republicans no estem dispersos en diferents grups. Es aquesta una de les raons per les quals no m'he adherit a la U. N. E. que ve a augmentar el nombre de grups existents.

Això dit, prenguem-ho com una actitud purament personal com ho son totes, ja que els partits, si sobreviuen, no han pogut encara pronunciar-se. I afegiu-hi la meza consideracio i simpatia pels que han tingut la bona fe i l'esperit de sacrifici d'adherir a una organitzacio amb el desig i l'esperança d'endegar-la o almenys d'estalviar atzagaiades ».

Heu's aci les declaracions del senyor Nicolau d'Olwer que concorden molt amb la doctrina expressada pel nostre setmanari i que, al mateix temps, fixen la posicio del nostre intervuiat d'una manera clara, que no deixa lloc a equívocs de cap mena.

HEU'S ACI LA LLETRA que els elements d'A.C.R. de Tolosa han rebut del president de l'esmentat Partit senyor Nicolau d'Olwer

Paris, 14 X 1944.

Benvolguts amics,

La vostra lletra anterior deu haver-se creuat amb una targeta en les quals responia a una lletra, rebuda amb un mes llarg de retard. Hi restaven esclarits, em sembla, els punts sobre els quals em demaneu informacio i consell.

Em primer terme, malgrat el que algun diari hagi dit, no he donat la meua adhesio a la Union Nacional Espanola, ni tant sols no he posat els peus, per evitar confusions, al local de l'avenue Marceau, adhuc ni per a visitar els bascos, als quals quan m'ha convingut veure-ls ho he fet fora de llur casa, on ara no estan sols. Una de les raons per les quals no m'he adherit a la U.N.E. és precisament perquè soc partidari de l'unio dels diversos agrupaments republicans existents (catalans amb catalans i espanyols amb espanyols), dels quals la U.N.E. ha vingut a augmentar el nombre. Una altra raó és que no em puc posar a les ordres d'una Junta que no coneix i encara una altra, que bé està

l'unio però malament el confusio-nisme. No veig que puguin ésser altra cosa que confusio-nisme un conglomerat on es crida a tot hom, des dels comunistes als carlins. Enderrocar Franco és una excel·lent primera part de programa; ara, que la més interessant és la segona : al seu lloc, què ? Els catalanistes republicans ja a tenen contestada : Constitucio del 1931. Estatut del 1932. No son perfectes ni satisfan les nostres aspiracions, però segurament son molt millors del què ara sortiria d'unes Constituents.

Creo que allò que convé és una unio dels catalans, sobre la base Estatut-President Iria, que pugui entendre's amb els republicans espanyols que mantinguin el programa Constitucio-President Martinez Barrio. Tot el que sigui o maximalisme verbal o comparseria, no pot dur res de bo a la nostra Catalunya, que necessita una cura de repos i de dignitat. Per això m'espera que pugui esdevenir novament el teatre d'una lluita que portarà amb ella, a més de la destruccio material inevitable, o un refermament de la repressio

anti-catalana o una nova onada de murcianisme.

Tot això vol dir que « Foc Nou » m'ha plagut molt, que la seva orientacio em sembla bona i que l'editorial « Doctrina i Programa » del n. 2 el subscric en totes les seves paraules.

Entenc que tot el què es fa, en l'estat d'isolament en què vivim, és provisional. En tot cas, ningú no compromet més que el seu nom, mentre el partit o l'organitzacio a la qual pertany no hagi estatutit pels seus organs reglamentaris una norma de conducta. Té doncs un valor estrictament personal tot el que va dit en aquesta lletra.

Una cosa evident és, em sembla, que pot dur molt desastroses conseqüències per als refugiats en general el fet que alguns d'ells intervinguin dins la vida interior francesa. Una reaccio « chauviniste » i xenofoba en podria resultar. En tot cas, no convé donar arguments legítims a la cinquena columna.

Molt afectuosament us saluda tots.
LLUIS NICOLAU D'OLWER.